

(המשך מעמוד 15)

חסמן, חנה ריבר ו...כולם. חבורת שחקנים מוכשרים ונלהבים שהעמידה קומדיה מהוקצעת ומבריקה הסוחפת עימה את קהל הצופים כולו. תפאורתו של דאגלס היפ נפלאה בפשטותה. זו השתלטה על חלל הבימה הצר והתאימה אותו, באמצעים מינימאליים, למיגוון העשיר הנדרש במחזה. ראויה לציון גם עבודתם של יוסי בראי, אשר על התלבושות,

יעקב מורת: האשה אשר נתת עימדי

ועדה בניחוח, השכיחה להעניק שוהיערך עברי לאנגלית היומיומית השוטפת רוויית הצבע המקומי. תיאטרון מכריק, הנאה צרופה.

עדנה אלוני ■

תרבוטק

מוספים סיפורתיים

"אין להכחיש שהמציאות מומיה

תמיד את האשליות הרמות על חיי חברה טהורים ונאלצים. אבל היכן היינו עומדים אילו מחשבותינו לא היו מתעלות לעולם מעבר לגבולות המדויקים של הניתן למימוש? מצטט על המשמר את הוגהרעות יאן הווינחה. ואף על פי כן, קריאה במוספי הסיפור על אודות שלושה יוצרים שונים זה מזה ככל שרק ניתן, ועם זאת בעלי מכנה משותף, מעניקה השבוע תחושה מטהרת של ניקיון דעת ומצפון אמנותי המתגלים בקריית ית"ס שלנו לעיתים רחוקות יותר ויותר — לעומתהיפוכם הנפרץ: היומרה, הקרייריזם הבוטה והציונות. המדובר ברשימות העוסקות בריינג מאריה רילקה (הארץ), דן פגיס (על המשמר) וברומאן עב הכרס החדש של יהושע קצו (ידיעות אחרונות).

סנטה קלאוס של הבדידות, כינה המשורר האנגלי המנוח אודן את גאון השריטה הגרמנית רילקה. הארץ מצטט סקירה שהופיעה במוספו הסיפורתי של הטיימס על ביוגרפיה חדשה של המשורר יליד פראג. מתברר שהבסיוגרפיה של דונאלד פראטר שופכת אור חדש על חייו של האיש ומביאה פרטים מפתיעים שיש בהם כדי להטיל ברילקה רופי של צייד קשרים, סגוב המחוז אחרי החברה הגבוהה והחוג הנוצץ, ומשכיל לנצל את קשריו לקידום האינטרסים האישיים שלו. בכל אלה, סבור המבקר של הטיימס, אין כדי לגרוע מרגש הכבוד שלנו לעיקריו המוצקים וכן למישמעת הרוחנית החמורה בה חי האיש שהקדיש את חייו לחיפוש אחר "חלל טהור" שבו תהדהנה מילותיו כמו "זכוכית מצלצלת"; אותו רילקה, אשר בנחישות שאינה יודעת פשרות החליט לחיות למען אמנותו — לא ממנה, ואשר בשנת 1907, בהיותו בן 32 בלבד, הכריז כי "אני שקוע בעבודתי כמו הגלעין בתוך הפרי."

בביוגרפיה המפורטת של פראטר, נאמר בסקירה הנזכרת, "יש הרבה מן הפרי העסיסי אך רק מעט מן הגלעין הקשה, המוצק, שממנו נולד הכל." והרי זו הערת-מפתח הנותנת בידינו קנה-מידה להבחין בין ביוגרפיה אחראית לבין חיבור רוף סנסאציות ופיקאנטיות מעשה ידי ביוגראף.

כל יוצר והחלל הטהור" שלו. אמנות שאין למעלה ממנה" היא כותרת רשימתו של דוד ארזן בעל המשמר על יצירתו של דן פגיס "זל, המשורר המעודן, הרגיש ויפה הנפש, שהלך לעולמו בטרם יעצת לפני פחות משנה. רשימתו של ארזן נכתבה בידי חבר והיא חיבור שכולו רצוף אהבה, מעין פרידה-לאחר-פרידה מידר, ועדיין זכורים היטב המאמרים הנרגשים שנכתבו אחרי פטירתו של פגיס בידי אנשי סיפורת שקלטו את גורל האבידה, אף שחלקם אולי לא הכירוהו כלל.

רשימתו של ארזן מגיבה, בין השאר, על רשימת הערכה על יצירת פגיס שפירסמה בעיתון 77 יאירה גינוסר. לרשימה זו מכון ארזן באומרו כי אינו רוצה להיכנס בוויכוח בדבר "בעיה נפשית" שהיתה כרוכה, כביכול, באופיו של ידדו. הכוונה לסברות השונות שהועלו בקשר עם הערכה כי "דן שנשמע תמיד כמתנצל ואשר ניכרו בו סימנים של אי-ביטחון פנימי, נאחו כמשורר בסדר הקלאסי, הבטות, וכחוקר סיפורתי — בשירה העברית כספרד, הקונוציונאלית כביכול." בהקשר זה מוסיף ארזן כי לדעתו "נובעת הפואטיקה של פגיס מתחושה אמנותית עמוקה ונכונה", וכי שירתו הוכיחה "עמידה זקופה, בנייה נכונה ודיוק הביטוי" בכל גילגוליה מאז

שעון הצל ועד ימיו האחרונים.

בין כה וכה, בלא רעשים וצרימות, יצא בהוצאת עם עובד סיפור החדש של יהושע קצו, התגבבות יחידים. "איפה ראית סופר כמעט בן המישים שהוציא שנים וחצי ספרים?" מעיר חכרו, הסופר בנימין תמוז, בניסיון להסביר את מיעוט פירוטו. מדובר "בהתרחקותו (של קצו) ממוקדים מסוקרים, ממסעות פירסום רעשיים, סירובו להתראיין, אפילו קושי לצלמו, מעיר על כך יגאל סרנה בכתבת-צבע שנתפרסמה על פני שני עמודים במוסף "7 ימים" של ידיעות אחרונות. סרנה מוסיף: "מבקרים הטיבו לראות את האיש הגדולה מן החלומות (שם) סיפור השני של קצו היתה הסכמה רחבה באשר לאיכותו. היו שטענו כי הוא הטוב בסופרים הישראלים. ובכל זאת לא שמעת את שמו." נוכח סירובו של קצו להצטלם ולהתראיין לכתבה נאלצו עורכי "7 ימים" לפנות לצייר כרי שיכין ריוקן על פי תצלום ישן, ואכן, באמת, "איפה ראית סופר כמעט בן המישים" החי במציאות תיקשורתית כשלנו, שאינו מטלפן בכבודו ובעצמו אל עורכים, יתונאים וצלמים, או אינו מתייצב במישרדיהם לעיתים מזומנות למען יואילו לצלמו, לראינו ולשמעו את הגיגיו. כאן, דווקא כאן מצויה גרולתו של קצו. יכולתו לעסוק בסריוויאלי ובנדרוש באופן כזה שהוא הופך להדרפעי ואישי, קובעת שולמית ינגולד-גלבווע ברצנויה תחת הכותרת "כתיבה אמיצה", אף היא בידיעות אחרונות. ובני ציפר, במדרורו בהארץ, מרחיק לכת יותר מזה בקובעו כי "ככל הסופרים הגדולים באמת, יותר משהוא מספר חוויה חדשה, (הוא) מוליד את הקורא לסוג חדש של קריאה שיש בה חירות גדולה, אולי

הגדולה ביותר שמצאתי ברומאן ישראלי כלשהו." שמעון צמרת ■

בבראילין גילו את הנשים

נראה שאוניברסיטת בראילין גילתה תה סוף-סוף את הנושא הנשי. ידיעה שהתפרסמה בעיתוני הערב מלמדת אותנו כי הפרופסור יהודית רישון, ממכון קורצווייל לחקר סיפורת עם ישראל באוניברסיטה זו, היא אחת המי ארגנות של סירת הרצאות שנפתחה השבוע בנושא: "נשים בסיפורת העברית והכללית לדורותיה." כן פורסם כי ההרצאה הראשונה מוקדשת לנושא "האשה בתקופת שקספיר וביצירותיו." על כך אמרו חכמינו: מה שבטוח בטוח. אגב, החוג לסיפורת עברית של אוניברסיטת חיפה מקיים מאז ראשית השנה האקדמית סמינריון מ"א בנושא "סיפורת של נשים או סיפורת נשית" כשירה ובסיפורת העברית של זמננו.

הגלריה הירושלמית על שם איקה ("אריאל") בראון מציגה את עבודותיו החדשות של לארי אברמסון, בהן ציורי-שמן גדולי-ממדים שהוצגו הקיץ בביינאלה של ונציה. אברמסון מכתיר את עבודותיו שמן השנתיים האחרונות בכותרת "נבו", אותה הוא מפרש כי מתארת שני מצבים קיומיים: ...מצב מיתולוגי/לאומי ומצב חווייתי/אישי. לארי אברמסון נולד בדרום אפריקה בשנת 1954 ועלה לישראל בגיל שש. הוא מלמד כיום ציור באקדמיה ל"אמנות בצלאל שבירושלים ובכתיבת הספר לאמנות הציור בתל-אביב.

Carrera - אופנת ההדפסה החדשה!

כן, היום גם את יכולה להתחיל להדפיס ב-CARRERA חדשה - מכונת הכתיבה האלקטרונית הקומפקטית של "OLYMPIA" מערב גרמניה, אשר רכשה לה מאות אלפי מזכירות מעריצות ברחבי העולם בזכות מידותיה הקטנות (42 ס"מ x 36.8 ס"מ) ושכלוליה האלקטרוניים: * "הגלגל הלוחט" * תקון שגיאות אוטומטי * הכנסה והוצאה אוטומטית של נייר * קביעת שוליים * מקש לפעולה חוזרת לכל סימן * טבולטור אלקטרוני, ומה שחשוב לא פחות השרות המעולה של "נציגים" מקבוצת "כלל"!

בואי להתחיל ב-CARRERA חדשה בכל אחת מהחנויות והמבחרות למכשור משרדי.

מכונת הכתיבה הקומפקטית "Olympia Carrera" - נשים עושות איתה קריירה!

תל-אביב, רחוב ירמיהו 4, טלפון: 03-5463714 מפיצים: (רשימה חלקית) יואר - רח' יפו 46 - ח'יפה, טל. 04-524680 * מאיר בן משה בע"מ - טל. 03-417436

נציגים מקבוצת כלל

מקאו MACCAO

המסעדה הכי סינית בעיר

יש סינית ויש סיניות אולם הכי סינית בעיר היא הסינית היפה "מקאו" בה אוכלים סינית ומבלים סינית. ארוחות צהריים עיסקיות (5 מנות) החל מ-15 ש"ח.

רח' ירמיהו 7 תל-אביב טלפון: 03-5464273, 5464311 חניה חינם לכל אורחי המסעדה.

"אורלי"

בית ספר לספרות גברים ונשים רח' המלך גורג' 89, תל-אביב טל 03-295318 • 03-284919

החלה ההרשמה לקורסים מזורזים לחודש ימים, וגם קורסים רגילים

קבלת לקוחות במחירים עממיים:

- * תסרוקת 2 ש"ח * תספורת 2 ש"ח * צבע 10 ש"ח * החלקה 15 ש"ח * סלסול 15 ש"ח * פסים 15 ש"ח

פדיקור * מניקור * והשתלת ציפורניים